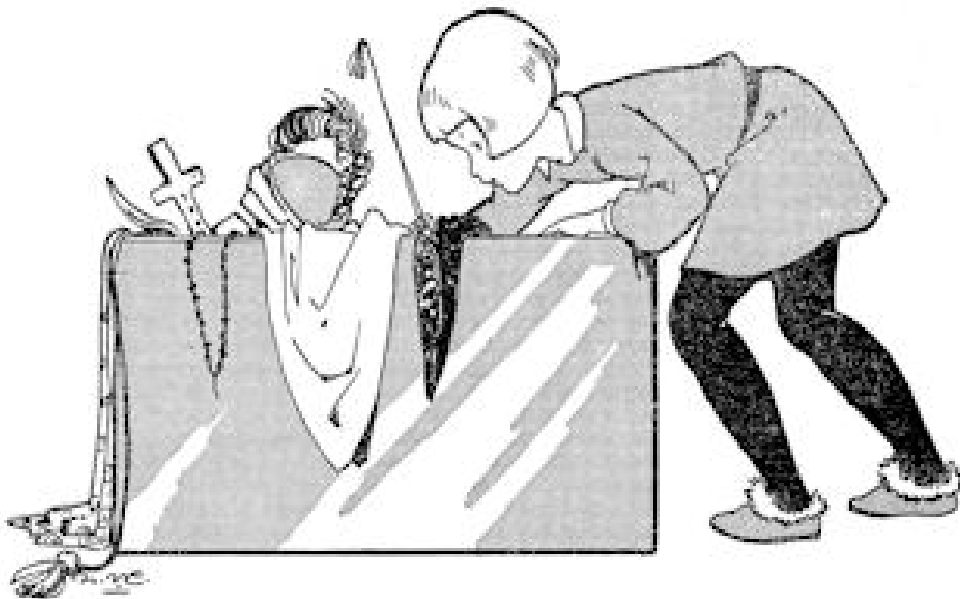

DE STAL VAN BETHLEHEM

(KERSTSPELLETJE VOOR DE ZONDAGSSCHOOL)

Beste Kerstboekkinderen,

Nu ga ik jullie een lange brief schrijven, want ik heb een heleboel te vertellen! Hebben jullie thuis ook een verkleedkist? Wij gelukkig wel! Alles wat moeder ons geven wil, verhuist naar de verkleedkist en als het Zondags h.v. regent, of we zijn ziek geweest en we mogen niet naar buiten, dan gaan we naar de zolder en voeren iets op. Johan, mijn broer van dertien, verzint meestal de stukken. Dat kan hij reuzegoed. Soms spelen we een verhaal uit een van onze boeken, maar soms heeft Johan het zelf verzonnen, 's avonds in bed. Fulco de Minstrel hebben we ook opgevoerd.

Wij hebben een verkleedkist.

Maar dat mag niet meer van moeder omdat er zoveel in gevochten werd. Ken je „De kinderen van de grote Fjeld”? Nu, dat is ook een van onze geliefkoosde stukken. We zijn n.l. met ons zevenen thuis, net als Anders met z'n broertjes en zusjes. Fik, de hond, krijgt dan de rol van Goudsik, de geit, en Frans, onze buurjongen, speelt voor den Brilleman.

Vader en moeder mogen altijd komen kijken, en Rika, ons dienstmeisje ook. Vader is dominee, en toen het tegen Kerstmis liep verleden jaar en moeder en hij de liedjes uitzochten die we op het Kerstfeest van de Zondagschool zouden zingen, zei Vader opeens:

„Kunnen de kinderen dit jaar niet eens een spelletje opvoeren? Dat doen onze kinderen zo graag...”

Moeder keek eerst bedenkelijk. Maar toen ze er over door praatten, begon ze er zoveel voor te voelen dat ze vader beloofde voor de afdeling van de kleintjes, van 6—9 jaar, een spelletje te zullen schrijven, en de groten

van 9-12 zouden dan tussen elk tafereel de versjes zingen, die er bij hoorden. Ik heb ook meegedaan, ik was Engel, en mijn vriendinnetje Jopie was Maria. Jan Kist, die pas zes jaar is, was Jozef en Herman, die zo'n bromstem heeft, de herbergier.

Het was doodstil in de stampvolle kerk toen we het speelden, en alle mensen vonden het erg mooi, en sommigen huilten een beetje, waarom dat begrijp ik niet, want het was toch helemaal niet droevig.

Ik zei tegen moeder : „Wat jammer dat niet meer kinderen ervan weten, want ze zullen het allemaal vast graag willen spelen” en toen heeft moeder verzonnen dat ik jullie in het „Kerstboek ” van Zonneschijn er een brief over schrijven zou. Je hebt er maar weinig „kieren” voor nodig. Alleen de engelen hadden lange, wit flanelen jurkjes aan tot op de grond, en van karton hadden de leidstertjes grote, met goudpapierbeplakte vleugels gemaakt. Maria had een wijde lichtblauw flanelen mantel, Jozef een kort bruin capeje, Herman, de herbergier een blauw

„Ik was Engel”

voorschoot, Gera, zijn vrouw, 'n groen schortje, de koningen hadden kronen van bordpapiermet goud beplakt en kleurige doeken om. Johan had een klein kribje getimmerd. Onder wat stro scheen een lampje en dat zette een van de engelen voor Maria neer. Alleen de engelen werden van te voren aangekleed en kwamen op toen het hun tijd was. De andere spelers zaten in een halve kring om moeder, de leidster, heen, en kwamen als hun naam genoemd werd, naar haar toe. Dan hing moeder hun hun mantel enz. om, en dan gingen ze naar hun plaats op het podium en zegden hun versjes op.

Nu schrijf ik het hele spel voor jullie

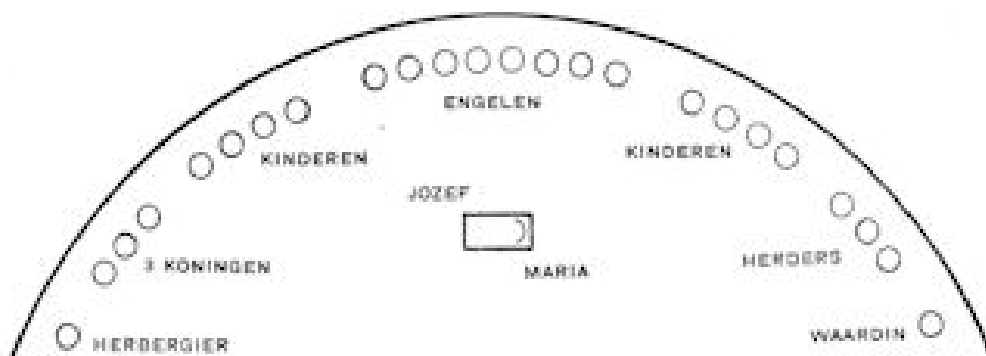
over en als je nog iets weten wilt, of iets niet begrijpt, schrijf dan maar aan: Mevrouw D. A. Cramer-Schaap, Wilhelminastraat 8, Oosterbeek.

Ik zet in het spel de namen van onze kinderen van de Zondagsschool, die het speelden, maar die kan je natuurlijk zelf heel gemakkelijk door andere vervangen. Nu, ik hoop dat jullie het net zo prettig vinden om het te doen als wij.

Je Zonneschijnvriendinnetje,
MIESJE.

- Spelers :
- LEIDSTER : (volwassene; die kinderen inleidt en aankleedt).
- MARIA : (blauw flanelen lap als mantel).
- JOZEF : (bruine cape, stok met lantaarn).
- ENGEL : (die de boodschap aan Maria brengt, lang, wit flanelen jurkje (nachtpon model) en gouden vleugels).
- HERAUT : (lange, met goudpapier beplakte bazuin.)
- HERBERGIER : (blauw voorschoot).
- HERBERGIERSTER : (groen schortje op dirndl).
- ACHT ENGELN : (zie boven).
- DRIE HERDERS : (bruine doeken als mantel, en stok).
- DRIE KONINGEN : (kleurige doeken als mantel, b.v. rood, blauw en geel, kronen, met goudpapier beplakte kistjes voor de geschenken).
- KINDEREN : (onbeperkt getal — gewoon gekleed).

OPSTELLING :

IN BETHLEHEMS STAL.

Kerstspelletje voor de jongsten (6—9 jaar).

KERSTVERHAAL (Luc. II, 1—14)

voor te lezen door den predikant of leider.

Zingen (groten en kleinen) :

We gaan de kerstboom sieren,
 De boom van 't blijvend groen,
 We gaan het Kerstfeest vieren,
 Wat vreugde, dat te doen!
 We gaan de kerstboom tooien
 Met zilver en met licht,
 Hij zal zijn kerstglans strooien
 Ook over ons gezicht.

(„Zing van het licht“, no. 3)

LEIDSTER : We zingen nu al zoveel weken
 Van 't boompje dat werd opgesierd
 Ter eer van 't Kindje dat op Kerstmis
 Elk jaar met ons Zijn jaardag viert.

En 'k zie hier grote mensen zitten,
Die hebben jullie vergezeld,
Om weer het oud verhaal te horen
Dat van dat kleine Kind vertelt.

Iets dat je hoort kan je vergeten,
Ook luisteren heel veel mensen niet,
Maar wat je altijd bij zal blijven,
Dat zijn de dingen die je ziet.

We zullen daarom met ons allen
Den groten mensen laten zien
Wat in die winternacht gebeurde,
Dan blijft het hun ook bij misschien.

Jij, Jopie, mag Maria wezen,
Dat is een grote eer, m'n kind,
Een blauwe mantel heeft Maria
Daar loopt zij mee door weer en wind.

(Jopie komt naar de leidster om haar mantel te laten omhangen, dan naar podium; als zij zit:)

En Miesje koos ik uit voor Engel,
Twee gouden vleugels krijgt zij aan.
Zij weet van 't Kindje dat moet komen
En kondigt het Maria aan.

(Miesje af naar podium. Zij is onder het eerste lied aangekleed en zo weer binnengekomen.)

ENGEL : Gegroet Maria! Wees niet angstig!
Er wacht U een gezegend lot.
Ge zult een lief, klein Kindje krijgen
Dat heten zal: de Zoon van God.
En eens zal Hij een koning worden
Aan wien de wereld toebehoort!
Ik moest U deze boodschap brengen.

(Engel gaat achter op podium zitten.)

MARIA : Mij zal geschieden naar Uw woord.

Zingen (groten) :

Uit hogen hemel daalt hij neer!
Eija, eija, Gloria.
De hemelgave, onze Heer.
Halleluja, halleluja!
Zingt vol van vreugd: Hosanna!

(O. & N. Z. No. 69)

LEIDSTER : Maar jullie weten ook van Jozef,
Maria's allerbeste man,
Hij krijgt een staf met een lantaarn
En Jozef, dat mag jij zijn, Jan.

(Jozef komt zijn staf enz. halen, dan naar podium)

De keizer wou de mensen tellen,
Daarom stuurd' hij zijn dienaars rond.
En Wimpje mag de dienaar wezen
Dien hij Mari'en Jozef zond.
(Heraut trompet halen, dan naar podium)

HERAUT : De keizer wil de mensen tellen,
En daarom zeg 'k U beiden aan
Dat Gij, in plaats van hier te blijven,
Terstond naar Bethlehem moet gaan.

JOZEF : Mijnheer, kan dat niet even wachten?
Ik heb toch juist zo heel veel werk,
En 's winters kan mijn vrouw niet reizen,
Want ziet U, zij is niet erg sterk.

HERAUT : De keizer heeft het U bevolen
En wat de keizer wil, dat moet.
(Heraut terug naar zijn plaats)

MARIA : Ach man, wij zullen wel vertrekken,
Als jij maar meegaat, vind ik 't goed.
(Zij gaan langzaam rondwandelen)

JOZEF : Kijk vrouw, de sneeuw ligt op de daken
En o, wat doen mijn handen pijn!
(wrijft ze)

MARIA : Het kan zo heel ver niet meer wezen
'k Geloof, dat wij er daad'lijk zijn.

Zingen : Maria die soude naar Bethlehem gaan
(groten) Kerstavond voor den noene.
En Joseph soud al met haar gaan
Om haar gezelschap te houden

Het hageld'en 't sneeuwde en 't was er zo koud
De rijm lag op de daken.
En Joseph tot Maria sprak :
„Maria, wat zullen wij maken ?”
(Het blonde Riet, 1 : 1 en 2)

LEIDSTER : Nu wordt de herbergier gekozen.
Ik wed dat Herman dat wel kan.
Je moet een flinke stem opzetten,
Want o, wat bromt die stoute man.
(Waard komt voorschoot aandoen, dan af)
En Gera mag waardinne wezen,
Ze heeft haar mooie schortje aan,
Als bellefleuren zijn haar wangen.
Kom, ga maar over Herman staan.
(M. en J. blijven voor de waardin staan)

JOZEF : We wilden hier zo graag logeren.
Helaas, we hebben niet veel geld!

WAARDIN : Probeer maar liever ergens anders
Want al mijn kamers zijn besteld.
(M. en J. lopen door en blijven voor den herbergier staan)

MARIA : Ach goede man, heb medelijden
Ik kan niet meer, ik ben zo moe!

WAARD : Hier is geen plaats. De stal staat open,
Je mag wel slapen bij de koe.

Zingen : Baas Joseph ging al treuren,
Hij ging van deur tot deure,
Gaan vragen om logist.
Maar de waardinne sprak gans ontsteld :
„Zie mijn kamers zijn bekwamer
Voor de heren al met veel geld“.

Baas Joseph sprak met klachten :
„Laat ons hier overnachten,
Want mijne vrouwe zucht,
Bergt Maria om haar kind!
Bij Ulieden kan 't geschieden,
Ik zal slapen in de wind“.

Baas Joseph ging al kermen :
„Ach wilt ons toch ontfermen,
Herbergt toch mijne vrouw!“
En zij wezen hem daar een schuur
Daar de vlagen den wind jagen :
't Huis was zonder deur of muur.

(Het Lachende Water, 1 : 1, 2, 3)

ENGELN : *(onder liedje Baas Joseph komen zij op. Een van hen draagt het kribje. Drie Engelen op, steken bij kribje kaarsen aan, terwijl de kinderen zingen :*

Stille nacht, heilige nacht,
Davids zoon lang verwacht,
Die miljoenen eens zaligen zal
Wordt geboren in Bethlehems stal,
Hij der schepselen Heer!

(O. & N. Z. No. 63)

(Engelen knielen. De kinderen zingen) :

Nu zijt welkome, Jesu lieven Heer!
Gij komt van also hoge, van also veer.
Nu zijt welkome van den hogen hemel neer
Hier al in dit aardrijk zijt Gij gezien noot meer.
Kyrie eleis.

(O. & N. Z. No. 80)

MARIA : Al giert de wind ook door de schoorsteen,
Al is het kindje bloot gewoeld,
De os en 't ezeltje, zij zorgen
Dat je in de stal de kou niet voelt.

Zingen : Een os en een ezeltje hielden de wacht,
(groten) Bij 't kind dat geboren was in de nacht
Zij zagen naar 't wichtje
Naar 't blozend gezichtje,
Zij zagen het slapen, zij zagen het gapen
En hielden deemoedig, deemoedig de wacht.

Een os en een ezeltje bleven tesaam
Getrouw bij het kind aan het kribbetje staan.
Ze weerden elk zuchtje, elk ritselend geruchtje,
Elk lachje of kuchje, elk vliegje of mugje,
Van 't slapende kindje, van 't kindje vandaan.
(Ons nieuwe Kerstboek, G. v. Vladeracken)

LEIDSTER : De herders, dat zijn grote kerels
Die zelfs niet bang zijn voor een leeuw
Ze krijgen elk een wollen mantel,
Ze slapen immers in de sneeuw.
*(Herders halen mantels en stokken op. Ze gaan dadelijk bijeengekropen
liggen slapen, en worden onder de woorden der engelen wakker.)*

ENGEL I : Gij hoeft niet langer bang te wezen
Daar grote blijdschap wezen zal.

ENGEL II : Want Christus is vannacht geboren
Bij arme mensen in een stal

ENGEL III : En dit zal U het teken wezen
Als Gij naar hem Uw schreden richt :
In doeken is het kind gewonden,
Terwijl het in een kribje ligt.

Zingen : Herders, hoe ontwaakt gij niet ?
(groten) Schouwt in 't ronde wat geschiedt !
Hooft een stem van Hemelingen,
Klonk door lucht en starrenkringen : „Gloria”
O, wat wonder werd deez nacht
Hier op aarde wel volbracht ?
Ziet de glans van 't firmament
Maakt iets heiligs ons bekend.
(O. & N. Z. 84 : 1 en 3)
(De herders slaan op)

HERDER I : Herders, 'k blijf niet bij de kudde,
Spits de hond past op het vee.

HERDER II : Als je 't kleine kind gaat zoeken
Ga ik daad'lijk met je mee.

HERDER III : Trek je mantels om je henen,
Koud en donker is de nacht.

HERDER I : Zouden wij de kou wel voelen
Nu ons grote blijdschap wacht ?
(Herders op weg. Ze zoeken net zolang tot zij het Kindje vinden)

Zingen (Terwijl de herders knielen):

(groten)

Wat geschenken voert ge mee?
Kiest ge van Uw schoonste vee?
Ach, van 't geen gij op kunt dragen,
Zal Uw hart hem 't meest behagen: „Gloria”
Neen, geen offer is te groot
Voor het kind dat God ons hood.
Maar geen schijnt hem ook te kleen,
Brengt Uw liefde naar hem heen.

(O. N. Z. 84:3)

LEIDSTER: Nu mogen alle kleine meisjes
Ook naar het Christuskindje gaan.
Pas op hoor, op je tenen lopen
En heel stil bij de krib gaan staan.

Zingen:
(groten)

Zie je ze komen, zie je ze gaan,
Over de witte landen?
Herders en kindren; een brede schaar
Houden elkaar bij de handen.

(Zing van het Licht, no. 5)

LEIDSTER: De wijzen komen 't allerlaatste,
Je weet al wie ik daar voor koos,
Ik kan ze geen kamelen geven
Wel krijgen ze een gouden doos.

Ik geef je die geschenken mede
Daar jullie van het kindje houdt,
Drie kistjes, die je hoog moet dragen,
Met myrrhe, wierook en met goud.

(Koningen komen mantels, kronen en kistjes halen, dan op)

Zingen:

Zie je ze komen, zie je ze gaan,
Hoog op hun grijze kamelen?
Wijzen en koningen daar komen z'aan
Om er hun gaven te delen.
Zie je ze komen, zie je ze gaan
Over de witte landen?
Dragend hun myrrhe, wierook en goud
Hoog in aanbiddende handen.

(Zing van het Licht, no. 5)

(Koningen reiken geknield hun geschenken over)

KONING I: (Komt, nadat ze geknield hebben, naar voren.)
Het spel is hiermee afgelopen,
We hebben erg ons best gedaan.

KONING II: En ook als Kerstmis weer voorbij is
Denkt U er dan toch nog eens aan?

Zingen :
(groten)

Ziet, hoe dat men met hem handelt
Hoe men hem in doeken bindt,
Die met zijne Godheid wandelt
Op de vleugels van de wind ;
Ziet, hoe ligt hij hier in lijden,
Zonder teken van verstand,
Die den hemel moet verblijden,
Die de kroon der wijsheid spant,
Ziet hoe teere is de Heere,
Die 't al draagt in Zijn hand.

(O. N. Z. 87 : 2)

